

træden har været særdeles vanskelige under den stadig herskende store og langvarige Arbejdsløshed, og for Kommunerne har Bortfaldet af den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse bevirket meget forøgede Byrder. Kommunernes Udgifter til Fattighjælp er fra 1926—27 til 1928—29 steget med ca. 3 Mill. Kr., nemlig fra 17,9 Mill. Kr. til 20,9 Mill. Kr., medens Antallet af Hovedpersoner, der har modtaget Fattighjælp med Fattighjælps Virkning, er steget med ca. 8 000. I samme Tidsrum er Hjelpekassernes Udgifter steget med ca. 9,5 Mill. Kr. fra 8,4 Mill. Kr. til 17,9 Mill. Kr.

Under Hensyn hertil samt til, at det af Ministeriet i indeværende Rigsdagssamling forelagte Lovforslag, se Nr. 12, der indfører en ny og betryggende Kriseordning for de arbejdsløse, først kan træde i Kraft den 1. Oktober 1930, har Ministeriet forment, at det maa være paakrævet at skaffe en midlertidig Hjælp til de arbejdsløse, der staar uden Understøttelse.

Med Hensyn til Bekostningen ved Forslagets Gennemførelse siges det, at det ligger i Sagens Natur, at det ikke vil være muligt at opstille en blot tilnærmelsesvis rigtig Beregning herom, og man maa derfor henholde sig til et Skøn baseret paa tidligere Udgifter til fortsat Hjælp til arbejdsløse. Disse androg i Regnskabsaaret 1926—27 ca. 10 Mill. Kr. Den Gang var Arbejdsløsheden imidlertid omtrent dobbelt saa stor, som den efter det foreliggende maa antages at blive i Aaret 1929—30. Selv om man ikke som Følge heraf tør reducere Udgifterne til Halvdelen, mener man dog i Betragtning af, at Understøttelserne skal ydes efter et Skøn, at turde anslaa de samlede Udgifter til højst at ville andrage 5 Mill. Kr. om Aaret, hvoraf Arbejdsløshedsfonden altsaa skal bære 3,3 Mill. Kr. Da tilsvarende Udgifter under de forhaandenværende Forhold maa antages i vidt Omfang at udredes af Kommunerne, vil Refusionsbestemmelsen betyde en væsentlig Lettelse for disse. Arbejdsløshedsfondens Formue pr. 1. Oktober 1929 udgjorde ca. 8 Mill. Kr., og den Forøgelse af Udgifterne, som vil blive en Følge af Forslaget til en ny Arbejdsløshedslov, vil først indtræde efter den 1. Oktober 1930.

Ved 1. Behandling anbefaledes Lovforslaget af Socialdemokraternes og de Radikales Ordførere, henholdsvis Einer Jensen og Rager. Venstres Ordfører, Krag, udtalte, at det syntes ham rimeligt at optage Lovforslaget til Overvejelse i Forbindelse med Lovforslaget om Ændring i Hjelpekasse-loven, Afsnit A, Nr. 32, og han fandt det naturligt at udsætte Afgørelsen af det ved Lovforslaget rejste Spørgsmaal, indtil den ved Hjelpekasselovforslaget ønskede Undersøgelse i